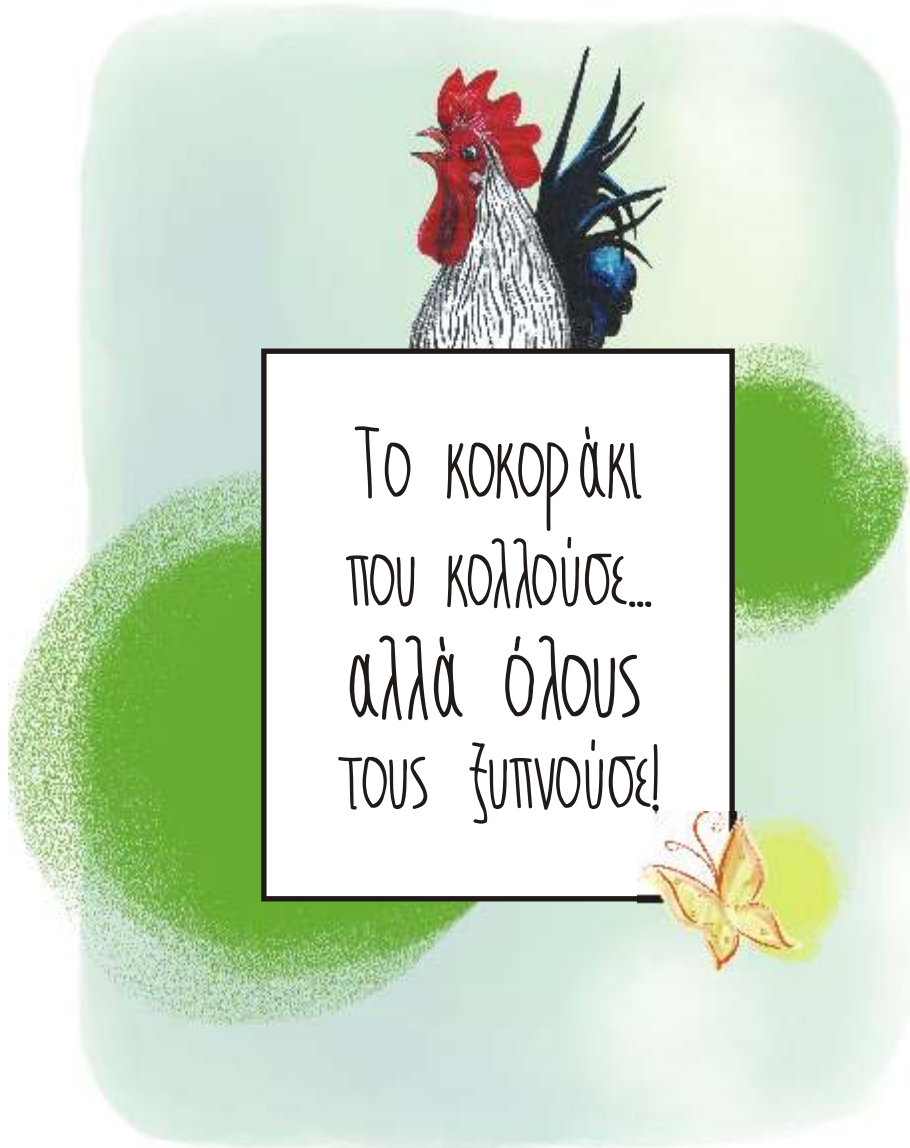

Νατάσα Καραγιαννάκη
Στέλλα Κουφομανώλη

Εικονογράφηση
Φανή Φωτιάδου

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΛΟΓΟΠΕΔΙΚΩΝ
ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΩΝ

Ομάδα Ειδικού Ενδιαφέροντος
στις Διαταραχές Ροής Ομιλίας

Για το παρόν έργο συνεργάστηκαν η ΟΕΕΔΡΟ,
η ψυχολόγος Νατάσα Καραγιαννάκη,
η εκπαιδευτικός Στέλλα Κουφομανώλη
και η Ζωγράφος-Χαράκτρια Φανή Φωτιάδου

Το κοκοράκι που κολλούσε... αηλιά όλους τους ξυπνούσε !
Παραμύθι για παιδιά
ISBN: 978-618-81947-4-8

Copyright © 2016 Πανελλήνιος Σύλλογος Λογοπεδικών – Λογοθεραπευτών

Τα κείμενα του παραμυθιού είναι συγγραφικό έργο της Νατάσας Καραγιαννάκη και της Στέλλης Κουφομανώλη. Η εικονογράφηση είναι έργο της Φανής Φωτιάδου.

Συντονισμός - Επιστημονική Επιμέλεια

Τον συντονισμό και την επιστημονική επιμέλεια της έκδοσης είχαν τα μέλη της Ομάδας Ειδικού Ενδιαφέροντος στις Διαταραχές Ροής της Ομιλίας του Π.Σ.Λ.:

- Ζαΐρη Ελένη, Λογοθεραπεύτρια.
- Καθαϊτζίδου Κατερίνα, Λογοθεραπεύτρια.
- Μαρούσος Δημήτρης, Λογοθεραπευτής.
- Μητροπούλου Ελένη, Λογοθεραπεύτρια.
- Ντούρου Κατερίνα, Λογοθεραπεύτρια.
- Φούρλης Γιώργος, Λογοθεραπευτής.
- Χωριανοπούλου Μιρέλλα, Φιλολόγος.

Καλλιτεχνική και Γραφιστική Επιμέλεια

Ναταλία Κισσαμιτάκη, Γραφίστρια.

Ευχαριστίες

Η ΟΕΕΔΡΟ ευχαριστεί θερμά όλους όσους αφιλοκεδώς συμμετείχαν στην υλοποίηση αυτού του έργου:

- τις συγγραφείς Νατάσα Καραγιαννάκη και Στέλλα Κουφομανώλη για τη συγγραφή των κειμένων των παραμυθιών και για την παραχώρηση των πνευματικών τους δικαιωμάτων στον Π.Σ.Λ.
- την Ναταλία Κισσαμιτάκη που ανέλαβε τη γραφιστική επιμέλεια και ζωντάνεψε το τελικό έργο
- το σωματείο «Πρωτοβουλία Προσώπων που Τραυλίζουν» για τη βοήθεια που προσέφεραν τα μέλη του στην υλοποίηση της παρούσας έκδοσης
- την εικονογράφο Φανή Φωτιάδου για την εικονογράφηση του παραμυθιού και την παραχώρηση των πνευματικών δικαιωμάτων στον Π.Σ.Λ.

Η ΟΕΕΔΡΟ είναι μία επιτροπή του Πανελληνίου Σύλλογου Λογοπεδικών-Λογοθεραπευτών, η οποία ασχολείται με την προώθηση επιστημονικών, ερευνητικών και επαγγελματικών θεμάτων που αφορούν στις διαταραχές της ροής της ομιλίας και στην υποστήριξη των δικαιωμάτων των προσώπων που τραυλίζουν. Μέλη της ΟΕΕΔΡΟ το 2014 είναι οι λογοθεραπευτές Ε.Ζαΐρη, Κ.Καθαϊτζίδου, Δ.Μαρούσος, Ε.Μητροπούλου, Κ.Ντούρου και συντονιστής ο Γ.Φούρλης. Στην ΟΕΕΔΡΟ συμμετέχει η Μ.Χωριανοπούλου ως εκπρόσωπος του σωματείου «Πρωτοβουλία Προσώπων που Τραυλίζουν».

Τηλέφωνα Επικοινωνίας

Πανελλήνιος Σύλλογος Λογοπεδικών - Λογοθεραπευτών

210 7779901

info@logopedists.gr

<http://www.logopedists.gr>

Πρωτοβουλία Προσώπων που Τραυλίζουν

6985737678 / 6976233588

sillogostravlistμου@yahoo.gr

Ακολουθήστε μας σε:

© ΠΣΛ (2015)

Όλα τα δικαιώματα είναι δεσμευμένα από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Λογοπεδικών - Λογοθεραπευτών. Η έκδοση είναι ελεύθερα προσβάσιμη σε ηλεκτρονική μορφή από την ιστοσελίδα του Πανελληνίου Σύλλογου Λογοπεδικών-Λογοθεραπευτών. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η διασκευή ή η αναπαραγωγή (ολική, μερική ή περιληπτική) με μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογραφικό ή άλλο τρόπο, χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια του Πανελληνίου Σύλλογου Λογοπεδικών -Λογοθεραπευτών (Νόμος 2121/1993 @ 2557/1997 και κανόνες διεθνούς δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα).

Ομάδα Ειδικού Ενδιαφέροντος στις Διαταραχές Ροής Ομιλίας

ΟΕΕΔΡΟ – Π.Σ.Λ.

Το παρόν παραμύθι αποτελεί μέρος ευρύτερου οργανωμένου υλικού που παρήγαγε η ΟΕΕΔΡΟ και απευθύνεται στον εκπαιδευτικό της τάξης. Το υλικό συμπεριλαμβάνει:

Μετάφραση – Επιμέλεια των βιβλίων του Ιδρύματος για τον τραυλισμό (Stuttering Foundation):

- Stuttering: Straight Talk for teachers (Τραυλισμός: Κουβεντιάζοντας ανοιχτά με εκπαιδευτικούς)
- Sometimes I just stutter (Κάποιες φορές Τραυλίζω: Ένα βιβλίο για παιδιά 7-12 ετών)

Παραμύθια για τον Τραυλισμό

- Το ρολόι που μιλούσε
- Το κοκοράκι που κολλούσε... αηλιά όλους τους ξυπνούσε

Βίντεο συνεντεύξεων Προσώπων που Τραυλίζουν και περιγράφουν την σχολική τους εμπειρία και διαδρομή

Στο έως σήμερα έργο ενημέρωσης – ευαισθητοποίησης της ΟΕΕΔΡΟ συμπεριλαμβάνεται το παρακάτω υλικό:

Ενημερωτικά φυλλάδια:

- Για γονείς
- Για δασκάλους
- Για εφήβους
- Για ενήλικες

Πολλυσέλιδο ενημερωτικό έντυπο για τον Παιδιάτρο

Βιντεοπαρουσιάσεις:

- Τραυλισμός: Από την Προσχολική Ηλικία στην Ενήλικη Ζωή
- Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για τον Τραυλισμό και τις άλλες διαταραχές ροής της ομιλίας

Το ενημερωτικό υλικό της ΟΕΕΔΡΟ φιλοξενείται και είναι διαθέσιμο στην Ιστοσελίδα του Πανελληνίου Συλλόγου Λογοπεδικών – Λογοθεραπευτών www.logopedists.gr

Λίγα λόγια από τις συγγραφείς

Μια θεραπευτική ιστορία έχει ως στόχο να απευθυνθεί στις δυσκολίες ενός παιδιού ή μιας ομάδας παιδιών με κατανόηση, αποδοχή και ειλικρίνεια. Στην ιστορία που παρουσιάζεται εδώ, δεν υπάρχει καμία διάθεση ηθικολογίας, κηρύγματος ή υποβίβασης της σημασίας ή της έντασης της δυσκολίας του ήρωα, του τραυλισμού του. Όταν γραφόταν αυτή η ιστορία δεν υπήρχε καμία πρόθεση να υποδείξουμε το πρόβλημα μέσω του ήρωα ή να τονίσουμε τι είδους δυσκολίες αυτό δημιουργεί – άλλωστε όσοι αντιμετωπίζουν μια δυσκολία όπως είναι ο τραυλισμός γνωρίζουν καλύτερα από τον καθένα και βιώνουν καθημερινά τις επιπτώσεις της. Αυτό που θεωρήσαμε απαραίτητο να μεταδώσουμε, ήταν ότι είναι αναφαίρετο δικαίωμα του καθενός να έχει τα δικά του συναισθήματα χωρίς κανείς να του επιβάλλει πώς πρέπει να νιώθει και ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να προσπαθήσει να περιορίσει ή να επικρίνει τα συναισθήματα αυτά. Ταυτόχρονα όμως προσπαθήσαμε να δείξουμε ότι υπάρχουν και εναλλακτικοί τρόποι σκέψης και δράσης, που αν είμαι ανοιχτός να δοκιμάσω, μπορεί να με βγάλουν από το αδιέξοδο στο οποίο νιώθω ότι βρίσκομαι.

Όλα τα παραπάνω προσπαθήσαμε να τα πετύχουμε με έναν τελείως έμμεσο, μη κατευθυντικό και συμβολικό τρόπο. Έτσι δίνεται η ευκαιρία στον αναγνώστη να επεξεργαστεί δύσκολα και έντονα συναισθήματα μέσα από την ασφάλεια ενός χαρακτήρα και μιας κατάστασης με την οποία έχει κοινά στοιχεία, αλλά δεν είναι έκδηλα περιγραφική της δικής του συνθήκης. Επιπλέον, είναι γνωστό ότι ο μεταφορικός λόγος βοηθά να ενεργοποιηθούν περισσότερα νευρωνικά κέντρα στον εγκέφαλο (Levin, 1997; Modell, 1997), οπότε θεωρήσαμε ασφαλές να χρησιμοποιήσουμε μια ιστορία συμβολική και φανταστική για να κεντρίσουμε το ενδιαφέρον των παιδιών, να εξάψουμε την περιέργειά τους και να τα βοηθήσουμε να επεξεργαστούν το ερέθισμα που τους δίνεται πολύ πιο σφαιρικά.

Αυτή η ιστορία έχει πολύ συγκεκριμένη δομή. Η επιδίωξή μας ήταν ότι κάθε παιδί μετά το άκουσμά της, θα πρέπει να έχει δύο ξεχωριστές καταστάσεις στο μυαλό του (Sunderland, 2001). Την εικόνα του "πριν" με τις δυσκολίες, τα έντονα και οδυνηρά συναισθήματα, την παθητικότητα και τα ατυχή περιστατικά και την εικόνα του "μετά" που δείχνει τον ήρωα να τολμά να δοκιμάσει κάτι καινούριο με μια στάση αναγνώρισης, αποδοχής και ενεργητικής αντιμετώπισης των δυσκολιών του.

Το τέλος της ιστορίας επίσης, δεν είναι το αναμενόμενο "έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα" των παραμυθιών. Το χαρούμενο τέλος σε μια θεραπευτική ιστορία αντικατοπτρίζεται στην αλλαγή στον τρόπο σκέψης του ήρωα (Sunderland, 2001). Τελικά το κοκοράκι, ο ήρωας της παρούσας ιστορίας, καταφέρνει να αποκτήσει μια υγιή εικόνα για τον εαυτό του, να καταλάβει ότι έχει πολλά άλλα χαρακτηριστικά γνωρίσματα πέρα από το γεγονός ότι είναι ένα κοκοράκι που τραυλίζει, να αποδεχθεί το γεγονός αυτό και να προχωρήσει στη ζωή του. Το κοκοράκι δεν σταματά να τραυλίζει μαγικά, το τέλος λοιπόν, δεν είναι απατηλό και εξιδανικευμένο, αλλά θετικό και ρεαλιστικό. Ο στόχος άλλωστε δεν είναι να καταλάβουν τα παιδιά ότι δεν υπάρχουν αρνητικές πλευρές στη ζωή, αρνητικά συναισθήματα ή δύσκολες καταστάσεις (Oaklander, 2007). Είναι οφελιμότερο να αναγνωρίσουν ότι όλα αυτά υπάρχουν και ότι είναι φυσικό για όλους να αντιμετωπίσουν δυσκολίες κάποια στιγμή στη ζωή τους. Τότε είναι που θα πρέπει να βάλουν τα δυνατά τους και να χρησιμοποιήσουν όλες τις αρετές τους χωρίς να παραιτηθούν, ελπίζοντας σε ένα αποτέλεσμα με το οποίο θα είναι ικανοποιημένα.

Ελπίζουμε ο κάθε αναγνώστης να νιώσει τα δικά του ξεχωριστά συναισθήματα διαβάζοντας αυτή την ιστορία και να την αγαπήσει για τους δικούς του λόγους. Καλή ανάγνωση!

Βιβλιογραφικές αναφορές

- Levin, F. (1997). Integrating some mind and brain views of transference: the phenomena. *Journal of the American psychoanalytic association*, 45(4), 1121-1151.
- Modell, A.H. (1997). The synergy of memory, affects and metaphor. *Journal of analytical psychology*, 42(1), 105-117.
- Oaklander, V. (2007). *Windows to our children*. Maine: Gestalt Journal Press.
- Sunderland, M. (2001). *Using storytelling as a therapeutic tool with children*. London: Speechmark.

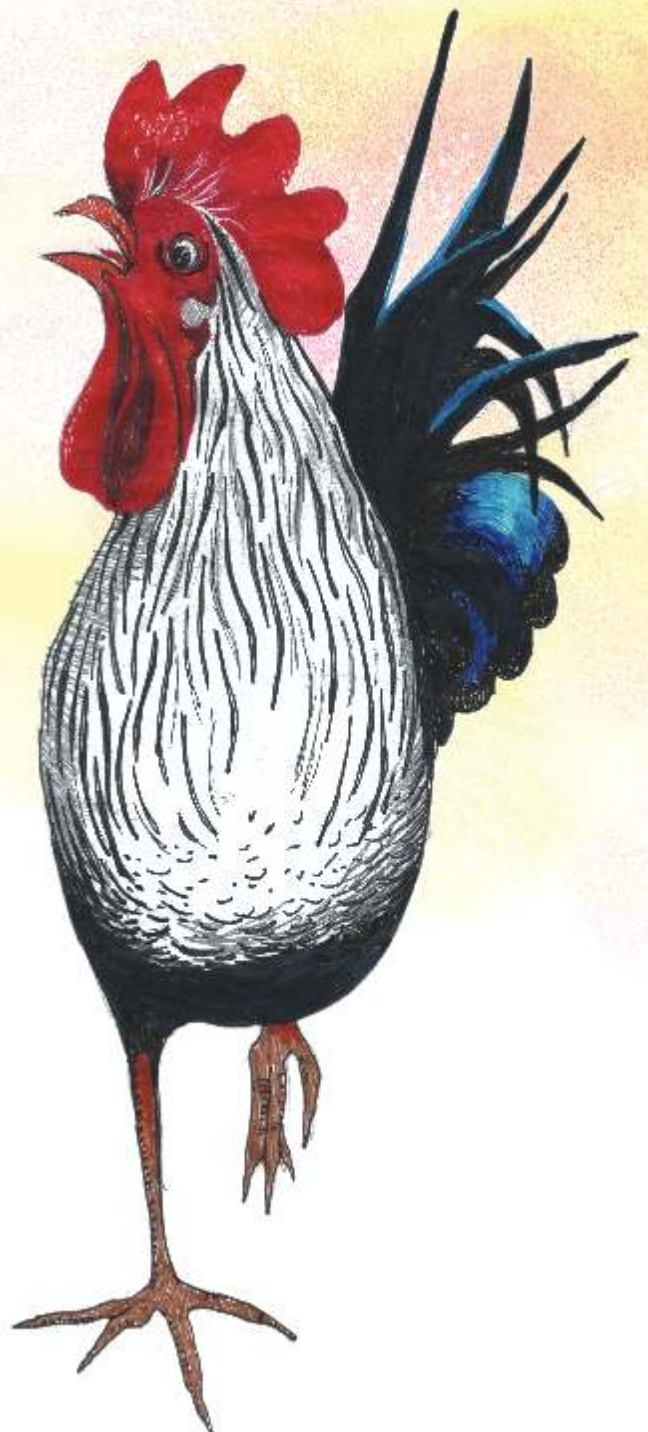
Ο Ήλιος ανατέλλει ακόμη μια μέρα.
Κάτι διαφορετικό υπάρχει όμως
εκεί μακριά,
στη φάρμα του κυρ-Καλαμποκά.

Έχει έρθει ένα νέο μέλος στην
οικογένεια των ζώων και η δουλειά
που του έχουν αναθέσει
είναι μία και σημαντική:
Να ξυπνά τη φάρμα κάθε πρωί.

Έρχεται, λοιπόν, η ώρα τα καθήκοντά
του να αναλάβει!
Ξεροβήχει, τον λαιμό του καθαρίζει
και τη σωστή στιγμή,
ξεκινά να κακαρίζει:

**"Κι-κι-κι-κιρίκου
κα-κα-καλημέρα,
ξεκινάει νέα μ-μ-μ-μ-μέρα!!"**

Όλοι άρχισαν να γελούν. Κάτι
ασυνήθιστο υπήρχε στο ξύπνημα
αυτού του κόκορα.

Οι κότες τον κορόιδευαν και έλεγαν:
"Μα πόσες φορές θα πεις κα κα κα
μέχρι να πεις καλημέρα;"

Οι αγελάδες φώναζαν από την άκρη
του λιβαδιού:
"Μμμμμ ωραίο κόκορα μας έφεραν!
Μέχρι να πει μια καλημέρα,
πάει πέρασε η μέρα!"

Όλοι γελούσαν και σχολίαζαν χωρίς
όμως να δουν ότι ο κόκορας είχε
αρχίσει να κλαίει και να
στεναχωριέται.

Όσπου ένωσε ένα απαλό άγγιγμα.

Γύρισε ξαφνιασμένος και τι να δει;
Ένα μικρό κίτρινο καναρίνι. Αυτό δε
γελούσε, ούτε τον κορόιδευε.

- Τι έχεις και κλαις; ρώτησε.

- Άσε με δ-δ-δ-δε θα καταλάβεις.
Κ-κ-κ-και συ τον τρόπο που μιλώ,
γ-γ-για αστείο θα τον πάρεις.

- Εγώ δεν θα σε κοροϊδέψω και αν
θέλεις μπορώ να σε βοηθήσω.

Όμως πώς;

Εγώ δεν έχω δυνατή φωνή
για να μπορώ να τους ξυπνάω όλους
κάθε πρωί, είπε το καναρίνι.

- Αν το θες,
κα-κα-κάποια λύση θα βρεθεί.
Αρκεί η καλημέρα από εμένα,
να μην ξα-ξα-ξα-ξανακουστεί!
είπε ο κόκορας.

Ώρα πολύ το σκέφτηκαν ο κόκορας
και το καναρίνι.
Τι θα γίνει; Τι θα γίνει;

- **Το βρήκα!** φώναξε το καναρίνι.

Κάθε πρωί, θα έρχομαι και θα μου
δίνεις το σήμα. Θα πετάω λοιπόν από
στάβλο σε στάβλο και όλους θα τους
ξυπνάω. Κι έπειτα θα στέκομαι στο
παράθυρο του κυρ-Καλαμποκά,
να τον ξυπνώ μελωδικά.

-Τε-τε-τε-τέλεια ιδέα! Ευχαριστώ
πολύ! συμφώνησε ο κόκορας.

Έτσι κι έγινε, κάθε πρωί ο κόκορας ξυπνούσε το καναρίνι κι έπειτα αυτό πετούσε από εδώ και από εκεί και κελαηδούσε:

"Τσίου τσίου καλημέρα, ξεκινά μια νέα μέρα!"

Και οι μέρες κυλούσαν ήρεμα. Και οι δουλειές γίνονταν στην ώρα τους. Τον κόκορα δεν τον κορόιδευε κανείς γιατί ποτέ του δεν μιλούσε. Μόνο με το καναρίνι, τον μοναδικό του φίλο συζητούσε.

Ήταν πολύ σημαντικός γι' αυτόν,
γιατί στο πρόβλημά του πρόσφερε βοήθεια
και αν ποτέ κάτι χρειαζόταν θα ήταν δίπλα του, στ' αλήθεια!

Η ώρα αυτή δεν άργησε να έρθει.

Για **πρώτη φορά, πριν ακόμη ξημερώσει**, το καναρίνι ξύπνησε τον κόκορα. Πονούσε και έκλαιγε και με δυσκολία μπόρεσε να περιγράψει στον φίλο του τι είχε συμβεί.

-Χτύπησα. Χτύπησα και πονάω. Κάνε κάτι σε παρακαλώ!

Ο κόκορας με προσοχή φρόντισε το τραυματισμένο φτερό του καναρινιού. Για αρκετή ώρα παρηγορούσε και φρόντιζε τον μοναδικό του φίλο.

Κάποια στιγμή συνειδητοποίησε ότι ο ήλιος είχε κάνει την εμφάνισή του.

Ποιος θα ξυπνούσε τα ζώα και τον κυρ-Καλαμποκά;

Ποιος θα έδινε το σήμα πως μια νέα μέρα ξεκινά;

Ο κόκορας; Α πα πα πα πα.

Θα τον κοροΐδευαν ξανά!

Το καναρίνι; Δεν μπορεί.

Και ο κόκορας δεν θα το άφηνε στην κατάστασή του να ταλαιπωρηθεί.

Μπορεί να έκανε το τραύμα πιο βαρύ.

- Άλλη λύση δεν υπάρχει. Μόνο μία. Πρέπει να καθαρίσεις και τη μέρα να ξεκινήσεις, είπε το καναρίνι στον κόκορα.

- Ει-ει-ει-είναι δύσκολο αυτό που ζητάς. Μα πώς; Πω-πω-πώς θα γίνει αυτό;

- Είναι πολύ απλό. Σκέψου τι είναι πιο σημαντικό. Να ξυπνήσουν όλοι κι ας σε κοροϊδέψουν ή να κοιμούνται όλη την ημέρα; Εξάλλου είσαι το πιο συνεπές και υπεύθυνο ζώο της φάρμας. Και θα πρέπει όλοι να σκεφτούν πως δεν έχει σημασία πώς τους ξυπνάς, αλλά ότι τους ξυπνάς την σωστή ώρα. **Τόλμησέ το και θα δεις!**

Ο κόκορας μάζεψε θάρρος
πολύ, καθάρισε και τη
φωνή και την ώρα τη
σωστή κακάρισε χωρίς
ντροπή:

**"Κικιρίκου κα-κα-καλημέρα,
ξε-ξε-ξεκινά μια νέα μ-μ-μ-μέρα!!"**

Όλοι ξύπνησαν κι έπιασαν
δουλειά.

Τι κι αν ο κόκορας το
είπε διαφορετικά;
Δεν αισθανόταν πια
ντροπή, γιατί
καλημέρα έλεγε πάντα
την ώρα τη σωστή. Και
η σημασία είναι αυτή.

Σχετικά με τις συγγραφείς...

Η Νατάσα Καραγιαννάκη είναι απόφοιτος του τμήματος Ψυχολογίας του Α.Π.Θ. με κατεύθυνση τη Σχολική και Εξελικτική Ψυχολογία και μεταπτυχιακή εξειδίκευση στην Παιδική Ανάπτυξη και Μάθηση (Master of Science in Child Development and Learning) από το Oxford Brookes University στο Ηνωμένο Βασίλειο. Από το 2009 συντονίζει ομάδες Σχολικών Γονέων βάσει του εξελικτικού συστήματος της Μαρίας Χουρδάκη και από το 2013 κατέχει Δίπλωμα Εκπαίδευσης στην Παιγνιοθεραπεία από το National University of Galway Ireland (Diploma in Practice Based Play Therapy). Εργάζεται στη Ρόδο ιδιωτικά, καθώς και σε συνεργασία με δημόσια και ιδιωτικά εκπαιδευτήρια της περιοχής.

Η Στέλλα Κουφομανώλη είναι εκπαιδευτικός, απόφοιτη του τμήματος Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ (Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού) του Πανεπιστημίου Αιγαίου στη Ρόδο. Από το 2007 έως το 2015 εργάστηκε στο νηπιαγωγείο ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων του νησιού της Ρόδου, ενώ τα τρία τελευταία χρόνια από αυτά κατείχε τη θέση της προϊσταμένης της βαθμίδας του νηπιαγωγείου του ίδιου σχολείου. Από το σχολικό έτος 2015-2016 ξεκίνησε να εργάζεται ως αναπληρώτρια νηπιαγωγός σε δημόσια νηπιαγωγεία. Έχει γράψει και διασκευάσει αρκετά παραμύθια για τις ανάγκες των σχολικών εκδηλώσεων, των σχολικών θεατρικών παραστάσεων και ένα για την ομαλή προσαρμογή των παιδιών στο σχολικό περιβάλλον.

Σχετικά με την Εικονογράφο...

Η Θεοφανή Φωτιάδου είναι ζωγράφος και χαράκτρια, απόφοιτος της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. Εργάστηκε ως καθηγήτρια εικαστικών στο Ειδικό Σχολείο του Ιδρύματος Κωφών και Βαρηκών Θεσσαλονίκης και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Έργα της έχουν εκτεθεί σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις. Ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη.

